

АТОМНИК України

№6 (376) 7 лютого 2008 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ВЛАДА І ПРОФСПІЛКИ — ПАРТНЕРСТВО

ПРЕЗИДЕНТ І ПРОФСПІЛКИ — за активний розвиток соціального діалогу

31 СІЧНЯ 2008 РОКУ ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ ПРЕДСТАВНИКІВ ПРОФСПІЛОК З ПРЕЗИДЕНТОМ УКРАЇНИ ВІКТОРОМ ЮЩЕНКОМ, під час якої були обговорені актуальні питання соціально-економічного розвитку країни, становлення громадянського суспільства в рамках соціального діалогу.

Закликавши представників профспілок до активної участі у формуванні соціально-економічної політики держави, Віктор Ющенко висловився за вироблення єдиного національного регламенту соціального діалогу по всій вертикалі. У цьому зв'язку він ще раз наголосив на необхідності невідкладного прийняття Закону України «Про основні засади соціального діалогу в Україні», який би став законодавчим підґрунтям для розвитку соціального діалогу у форматі «влада—профспілки—роботодавці».

Глава держави підтримав вимогу профспілок якнайшвидше відновити роботу Національної тристоронньої соціально-економічної ради при Президентові України. Він, зокрема, висловив пропозицію провести через 4—5 тижнів Всеукраїнську конференцію членів Національної, а також регіональних та обласних рад, аби реанімувати роботу цього дорадчо-консультативного органу при Президентові України, який є важливим майданчиком для діалогу інституцій влади та профспілок.

Президент та профспілки обстоюють солідарну позицію щодо прийняття нової редакції Генеральної угоди, а також укладення колективних договорів на усіх без винятку підприємствах незалежно від форми власності, які б дали змогу ефективно обстоювати права та інтереси людей праці.

Під час зустрічі представників профспілок з Президентом України було обговорено широкий спектр питань, зокрема, проблем безпеки праці, бюджету-2008, боротьби з бідністю, забезпечення гідної праці та заробітної плати трудівників, перспектив врегулювання питань власності профспілок тощо.

З метою налагодження регулярних контактів з профспілковим рухом Віктор Ющенко повідомив про призначення координатора секретаріату Президента

у зв'язках глави держави з профспілковими об'єднаннями та організаціями.

За підсумками проведеної зустрічі Президент має намір дати відповідні доручення керівникам центральних органів виконавчої влади.

Фото Миколи ВАРЧИНОГО

Із промови Голови Федерації профспілок України О.В. ЮРКІНА на зустрічі представників профспілок з Президентом України В.А. ЮЩЕНКОМ

Шановні колеги!

Шановний Вікторе Андрійовичу!

Передусім хотілося б відзначити, що зустрічі представників всеукраїнських профспілок з Президентом України стають уже традиційними. І це дуже добре. Хоча, звичайно, з різних причин не всі наші домовленості та наміри за підсумками попередньої зустрічі були реалізовані у повному обсязі.

Публічне обговорення актуальних питань соціально-економічного розвитку країни, становлення громадянського суспільства в рамках соціального діалогу завжди дає шанс владі й профспілкам поглянути на ту чи іншу проблему з різних боків, оцінити потенційні наслідки прийняття рішень, забезпечитись від поспішних, недостатньо виважених кроків. І найголовніше — на основі узгодження позицій консолідувати наші дії в інтересах

людей праці і всього суспільства. Саме на таку хвилю співпраці налаштовані сьогодні профспілки.

Так, Президія Федерації профспілок України ще в грудні минулого року визначила основні напрями співпраці з урядом та подала конкретні пропозиції до проекту Програми його дій. З метою пошуку взаємоприйнятних рішень з найбільш проблемних питань ми провели низку зустрічей з членами уряду, зокрема з міністрами праці та соціальної політики, економіки, юстиції, фінансів, віце-прем'єр-міністром України Васюником Іваном Васильовичем. Готується зустріч з Прем'єр-міністром України.

З метою урегулювання відносин у сфері праці відновлена підготовча робота з укладення нової Генеральної угоди. І дуже добре, що і в міністра праці Людмили Денисової, і в роботодавців, і у профспілок є спільне бачення необхідності укладення такої Угоди і, що не

менш важливо, — включення до неї положень, які не сприймалися попереднім урядом і стороною роботодавців.

Зокрема, йдеться про збереження тарифної ставки робітника I розряду на рівні 120 відсотків від законодавчо визначеного розміру мінімальної заробітної плати та узгодження з профспілками рішень про зміну рівня цін та тарифів, які приймаються центральними органами виконавчої влади.

Це відкриває можливість до укладення Генеральної угоди на новий термін найближчим часом. Нагадаю, що нині продовжує діяти Генеральна угода, яку ми уклали ще у 2004 році.

Активізується соціальний діалог і на тристоронньому рівні. Проводяться спільні консультації з тим, щоб якнайшвидше відновити роботу Національної тристоронньої соціально-економічної ради при Президентові України. Як стало відомо, учора на засі-

данні Кабінету Міністрів уже затверджено склад урядової сторони Національної ради.

Ми дуже вдячні вам, Вікторе Андрійовичу, за пропозицію якомога скоріше розпочати роботу Національної соціально-економічної ради.

Проте сьогодні є питання, вирішення яких потребує підтримки влади. Одне з них — підвищення спроможності самої ради як консультативно-дорадчого органу, покликаного здійснювати аналіз, готувати узгоджені висновки і пропозиції трьох сторін соціального діалогу з широкого спектру питань соціально-економічної політики держави.

Більше того, відкрилися можливості набуття членства у Міжнародній асоціації національних соціально-економічних рад, до якої вже входять 53 країни світу, а також реальним стає співробітництво з Європейським соціально-економічним комітетом.

(Закінчення на 2—3-й стор.)

ЗВЕРНЕННЯ

Прем'єр-міністру України
ТИМОШЕНКО Ю.В.

Щодо встановлення тарифу на електроенергію

Шановна Юліє Володимирівно!

За дорученням 40-тисячного трудового колективу Державного підприємства «НАЕК «Енергоатом» звертаюся до Вас з приводу дискримінаційної політики Національної комісії регулювання електроенергетики України при встановленні тарифу на електроенергію нашої Компанії.

На жаль, нинішня позиція НКРЕ при встановленні тарифу на електроенергію для НАЕК «Енергоатом» зводить нанівець досягнення попередніх років та призводить до виникнення соціальної напруги в трудових колективах АЕС, що може негативно вплинути на безпечну експлуатацію атомних електростанцій.

Підтвердженням цього слугують такі постанови НКРЕ:

Постановою НКРЕ від 26.12.06 №1874 для Державного підприємства «НАЕК «Енергоатом» на 2007 рік затверджено тариф на відпуск електричної енергії, виробленої на атомних електростанціях, у розмірі **9,51 коп. за 1 кВт/год** (без ПДВ).

Наприкінці 2007 року, 15 листопада, НКРЕ видає ще одну постанову за №1554, якою призупиняє дію п. 1 постанови від 26.12.06 №1874 на період з 16 листопада 2007 року по 31 грудня 2007 року і встановлює тариф на відпуск електроенергії у розмірі:

— з 16.11.07 по 30.11.07 — **8,29 коп. за 1 кВт/год;**
— з 1 грудня 2007 року по 31 грудня 2007 року — **9,02 коп. за 1 кВт/год.**

На цьому діяльність НКРЕ щодо зміни тарифу для ДП НАЕК «Енергоатом» не завершується. Постановою від 12 січня 2008 року №12 на період з 16.01.08 по 31.01.08 тариф знижується до **8,56 коп. за 1 кВт/год.**

Тією ж постановою до відома Компанії доводиться тариф у розмірі **9,02 коп. за 1 кВт/год терміном на два місяці** (з 01.02.08 по 31.03.08).

Необґрунтоване заниження НКРЕ тарифів спричиняє зниження як заробітної плати працівників непромислової сфери, так і витрат на утримання самих об'єктів лікувально-профілактичного та культурно-спортивного призначення.

Недофінансування утримання перелічених об'єктів, як невід'ємної складової безпечної експлуатації АЕС, ставить під загрозу виконання Колективного договору ДП НАЕК «Енергоатом» у 2008 році.

Проблема, яка неодноразово виникає у ДП НАЕК «Енергоатом», лежить у площині відсутності взаєморозуміння з НКРЕ України з питань необхідності створення належних умов для життєдіяльності персоналу атомних електростанцій та мешканців міст-спутників АЕС, а також жителів прилеглих територій.

На сьогодні в ДП НАЕК «Енергоатом», за рахунок цілеспрямованої соціальної політики, відбулося суттєве поліпшення ситуації з формування кадрового резерву, як керівного складу, так і фахівців основних спеціальностей. На виконання Стратегії розвитку ядерної енергетики України до 2030 року, з метою кадрового забезпечення пуску нових потужностей у ДП НАЕК «Енергоатом» розпочато програму «омолодження» та підготовки персоналу.

На жаль, виконання у повному обсязі програм сталого розвитку атомної енергетики України та забезпечення виконання Колективного договору Компанії на 2008 рік поставлено під загрозу через відсутність достатніх коштів у проекті тарифу на електроенергію для НАЕК «Енергоатом» на 2008 рік. Запланований тариф на електроенергію для НАЕК «Енергоатом» у розмірі **9,51 коп. за 1 кВт/год** на 2008 рік навіть на 50 відсотків не перекиває виконання соціального нормативу, передбаченого Колективним договором ДП НАЕК «Енергоатом» на 2008 р.

Затвердження тарифу у запропонованому вигляді неодмінно призведе до погіршення морально-психологічного стану працівників АЕС, що може знайти своє відображення у гарантуванні безпечної експлуатації атомних електростанцій України.

Шановна Юліє Володимирівно! Атомпрофспілка на всіх етапах свого розвитку співпрацювала з урядом у розв'язанні складних питань забезпечення функціонування та сталого розвитку об'єктів атомної енергетики та промисловості України. Сподіваємося на Ваше розуміння та підтримку у розв'язанні конфліктної ситуації, що склалася через непродумані дії членів НКРЕ при встановленні тарифу для НАЕК «Енергоатом», які призводять до зниження соціального статусу працівників АЕС, що може негативно вплинути на культуру безпеки під час експлуатації АЕС.

Для більш детального обговорення проблемних питань, які виникли в ДП НАЕК «Енергоатом», просимо Вас, Юліє Володимирівно, про особисту зустріч найближчим часом.

З повагою
Голова Атомпрофспілки

В.О. МАТОВ

ПРЕЗИДЕНТ І ПРОФСПІЛКИ — за активний розвиток

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.

Усе це потребує забезпечення відповідного фінансування усіх напрямів діяльності Національної ради.

Знайомство з досвідом роботи таких інституцій в інших країнах свідчить, що матеріально-технічне, кадрове забезпечення нашої ради не йде ні в які порівняння, скажімо, з тією ж національною радою Франції, Італії або інших країн.

У зв'язку з цим просили б Вас, Вікторе Андрійовичу, дати доручення відповідним службам секретаріату та Державному управлінню справами створити належні умови для роботи такого значущого для громадянського суспільства органу.

Нам потрібно набагато краще задіяти і потенціал регіональних тристоронніх соціально-економічних рад, які створені у кожній області. Склалося так, що вони діють автономно, самі собою. Тому пропонуємо провести у другому кварталі цього року під егідою Національної ради та за Вашою участю, Вікторе Андрійовичу, координаційну нараду співголів регіональних рад для вироблення системи їх узгоджених дій.

Потребує також завершення і робота із законо-

давчого оформлення соціального діалогу в Україні. Зокрема, йдеться про невідкладне прийняття Закону про соціальний діалог.

Необхідно також нарешті завершити шестирічний марафон з розробки проекту Трудового кодексу України, який має базуватися на високих європейських стандартах у сфері трудових відносин.

У цьому контексті хотілося б привернути Вашу увагу, шановний Вікторе Андрійовичу, і до такого питання. Вами подано до Верховної ради проект закону «Про Кабінет Міністрів України». Він конче необхідний. Але у ньому, на наш погляд, слід було б істотно посилити таку складову як соціальний діалог уряду із всеукраїнськими профспілками і профоб'єднаннями та всеукраїнськими об'єднаннями роботодавців. Бо зараз усе зводиться до невизначеного аморфного діалогу з громадськістю.

Хай на мене не ображається громадськість. Але міжнародна практика свідчить, що уряди насамперед ведуть системний діалог саме з представницькими організаціями профспілок та роботодавців.

Ще одним фактором реального визнання профспілок як найбільш вагомої

складової громадянського суспільства було б включення наших представників до складу Конституційної ради. Відповідні пропозиції ми вже надіслали.

Звісно, розвиток соціального діалогу не є для нас самоціллю. Кінцева його мета — підвищення рівня і якості життя наших спільчан та громадян України в цілому. І вирішення цих завдань значною мірою залежить від правильно виробленої соціальної політики та її фінансового забезпечення через державний бюджет.

Ми відзначаємо, що Державний бюджет України на 2008 рік, у якому реалізовано соціальні ініціативи Президента, спрямований на вирішення нагальних потреб суспільства. У той же час у ньому міститься чимало положень, які викликають різке невдоволення людей у зв'язку із обмеженням існуючих соціальних гарантій.

Федерація профспілок України надіслала Міністерству фінансів пропозиції щодо змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2008 рік». Ми домовилися з Віктором Михайловичем Пинзенком, що відбудеться їх детальний розгляд з тим, щоб належним чином

врегулювати питання, які вже викликають протестні настрої у профспілках. Насамперед йдеться про працівників бюджетної сфери, для яких призупинено низку соціальних гарантій і пільг. До речі, з метою обговорення ситуації, що склалася, в середині лютого планується провести спільне засідання президії профспілок бюджетної сфери, які об'єднують понад чотири мільйони працівників. На засідання запрошені також і урядовці. Було б добре, шановний Вікторе Андрійовичу, якби і представники секретаріату Президента також взяли участь у цій нараді.

Шановні колеги! На фоні останніх подій, які сталися на вугільних підприємствах, на транспорті, в інших галузях, не можна обійти увагою проблеми безпеки праці. Про це з глибокою тривоگوю говорив сьогодні Президент України.

Стан охорони праці у державі просто критичний. Приватний власник переважно ігнорує вимоги Закону, особливо в малому і середньому бізнесі. Зростає частина тяжких і смертельних травм. А це означає, що випадки більш легкого травматизму масово приховуються від роз-

лідування й обліку. Тому, Вікторе Андрійовичу, і така стабільна у нас статистика.

Минулий рік був оголошений Федерацією профспілок роком боротьби з приховуванням нещасних випадків на виробництві. Наші інспектори та активісти виявили 520 таких прихованих випадків, серед них 6 — смертельних. Після втручання профспілок постраждали та їхні сім'ї отримали належний захист та законні компенсації.

Однак останні аварії на шахті ім. Засядька показали, що акцент на грошові компенсації постраждалим не може бути виправданій нічим. Треба вживати профілактичних заходів. Це, передусім, стосується створення безпечних умов праці та здійснення ефективного контролю за охороною праці.

Свого часу професійні спілки мали повноваження з державного нагляду за охороною праці, для цього було відповідне державне фінансування. Однак через послаблення контролю за діями як роботодавців, так і самих працівників, у тому числі позбавлення профспілок контрольних повноважень, ситуація значно погіршилася.

Щоб якимось виправити становище, Федерація за профспілкові кошти протягом останніх трьох років вела в областях посади 26 технічних інспекторів, які безпосередньо беруть участь у розслідуваннях і одночасно навчають і контролюють уповноважених з охорони праці в трудових колективах. Але це — крапля в морі.

Значно посилити державний контроль можна було б за рахунок повернення профспілкам повноважень з державного контролю за охороною праці, виділивши кошти на утримання інспекторів з відповідного фонду соціального страхування. По-перше, це були б кошти не з держбюджету. А по-друге, додаткові 300—500 інспекторів можуть істотно змінити стан справ на краще.

Ось тоді й буде кому вимагати від роботодавців належного виконання своїх обов'язків. Впевнені, що вже перші роки покажуть: краще витратити один мільйон гривень на попередження порушень, ніж потім десятки мільйонів на виплати постраждалим і сім'ям загиблих. А головне — ми зможемо зберегти життя і здоров'я багатьох людей.

Із промови заступника Голови Атомпрофспілки України — голови профкому ДП НАЕК «Енергоатом» О.В. ЛИЧА

Шановний

Вікторе Андрійовичу!

Діяльність атомно-енергетичного комплексу України базується на безумовному виконанні норм і правил та стандартів вітчизняного і міжнародного рівнів.

Дотримання принципів культури безпеки під час експлуатації ядерних об'єктів є невід'ємною складовою надання дозволу на їхню експлуатацію. Згідно з концепцією культури безпеки — нормативного документа МАГАТЕ, прихильність цій концепції повинна бути засвідчена як на державному рівні (законодавчому та урядовому), так і виконавчому під час проектування, будівництва, експлуатації та зняття (виведення) з експлуатації ядерних об'єктів. Особлива роль відводиться оператору ядерних установок — експлуатуючій ці установки організації. Значне місце у гарантуванні безпечної експлуатації АЕС посідає «людський фактор», який на міжнародному рівні є визначальним.

Організація безпечних умов праці, охорона здоров'я — дуже важливий чинник успішної діяльності підприємств атомно-енергетичного комплексу. Пильна увага зазначеним питанням приділяється у ДП НАЕК «Енергоатом». Так, удвічі скорочено кількість нещасних випадків у 2007 році порівняно з 2005-м (10 проти 20).

Якщо завважити, що здоров'я людини — це стан її фізичного, душевного (духовного) і соціального благополуччя, а не тільки відсутність хвороб і тілесних дефектів, то і ставлення до цього питання має бути адекватним його значущості. Для цього Компанією спільно з Державним інститутом праці і зайнятості населення розроблена «Програма соціального розвитку ДП НАЕК «Енергоатом» на 2008—2011 роки», яка нині проходить погодження у відповідних інстанціях. У цілому 2007-й визнано у трудових колективах Компанії як рік якісного покращення соціальних показників діяльності ДП НАЕК «Енергоатом», що значною мірою сприяло зниженню порушень у роботі АЕС з вини персоналу.

На жаль, відсутність розуміння з боку Національної комісії регулювання електроенергетики України необхідності подальшого руху у цьому напрямі, під час розгляду тарифу на електроенергію для ДП НАЕК «Енергоатом» на 2008 рік, зводить нанівець досягнення попередніх років. Фактично проект тарифу на 2008 рік не тільки не дозволяє за виконання та перевиконання виробничих показників покрити поточну діяльність по гарантуванню безпечної експлуатації АЕС України, а й загрожує виконанню підготовчого процесу до реалізації «Енергетичної стратегії України на період до 2030 року». Відсутність порозуміння зводить нанівець продовження терміну експлуатації АЕС, будівництва нових блоків та закріплення кваліфікованих кадрів для поточної ек-

сплуатації діючих АЕС та виконання умов міжнародних стандартів з безпечної експлуатації ядерних об'єктів.

Легко прийняти НКРЕ арифметичні рішення щодо встановлення тарифу для «Енергоатома», не беручи на себе відповідальності за безпечну експлуатацію АЕС.

Залишковий принцип формування тарифу на електроенергію для ДП НАЕК «Енергоатом» з метою утримання зростання оптового тарифу, неодмінно призведе до розвалу атомно-енергетичного комплексу та знищення енергетичної незалежності України.

Важливим для атомної енергетики є вирішення проблеми забезпечення АЕС України паливом з використанням українського урану та цирконію згідно з Енергетичною стратегією України. Треба чітко визначитися з джерелами та обсягами фінансування як за рахунок державних коштів, так і шляхом залучення позабюджетних інвестицій, які використати на:

1. Державну підтримку діючого виробництва державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат».

Це дасть змогу не допустити падіння обсягів видобутку урану в 2008—2009 роках, а після 2010 року збільшити його до 1000—1100 тонн на рік за рахунок залучення до експлуатації покладів уранових руд Кіровоградської області.

2. Будівництво нового урановидобувного підприємства на базі Новокосятинського родовища уранових руд.

Забезпечення в повному обсязі фінансування будівництва державного підприємства «Дирекція підприємства, що будується на базі Новокосятинського родовища уранових руд» згідно з галузевою програмою «Уран України», уможливить видобуток уранової руди вже у IV кварталі 2008 року.

Сьогодні не вирішені проблемні питання виробництва цирконію та іонообмінних смол, як елементів створення ядерного палива для АЕС.

Ганебним фактом є наявність заборгованості із зарплати працівникам державного підприємства «Придніпровський хімічний завод» м. Дніпродзержинськ, погашення якої без допомоги держбюджету неможливе.

Нагальним сьогодні є виділення достатніх коштів з державного бюджету на фінансування програм, важливих для мешканців території видобування уранової руди, а саме:

• Державної програми радіаційного і соціального захисту населення м. Жовті Води на 2003—2012 роки;

• Державної програми забезпечення сталого розвитку регіону видобування та первинної переробки уранової сировини на 2006—2030 роки.

Вважаємо за потрібне прискорити створення концерну «Ядерне паливо

України», але з урахуванням усіх негативних моментів, що мали місце під час створення «Укратомпрому».

Стосовно Чорнобильської зони відчуження. Обсяги фінансування програми робіт на цій радіаційно забрудненій території за останні 10 років скоротилися майже на 60%, що значно погіршило соціальні стандарти: рівень зарплатної плати, вартість лікувально-профілактичного харчування, побутові умови працівників.

Не вирішено питання умов праці в зоні відчуження. Потребує доопрацювання постанови Кабінету Міністрів України №1400 від 5.12.2007 року щодо застосування Списку №1.

Доплата за роботу в зоні відчуження не відповідає статті 39 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», що викликало численні звернення до судів, а Чорнобильська об'єднана організація Атомпрофспілки розпочала процедуру колективного трудового спору.

Проблемні питання, які потребують негайного вирішення, крім вищевказаного:

1. Нормативне врегулювання оцінки радіаційної шкідливості під час проведення атестації робочих місць на АЕС України.

2. Звільнення атомно-енергетичного комплексу держави від необхідності створення робочих місць для інвалідів.

3. Прийняття нормативно-правових актів з питань забезпечення функціонування ДН НАЕК «Енергоатом»:

3.1. законодавчого врегулювання питань щодо визначення механізмів фінансування Державного фонду поводження з радіоактивними відходами;

3.2. законодавчого врегулювання питань щодо складання та затвердження фінансового плану та тарифу на електроенергію підприємствами електроенергетичної галузі;

3.3. законодавчого врегулювання питань щодо врахуванням специфіки ядерної енергетики стосовно закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти;

3.4. законодавчого врегулювання питань щодо узгодження із Законом України «Про порядок прийняття рішень про розміщення, проектування, будівництво ядерних установок і об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, які мають загальнодержавне значення» інших законодавчих актів у частині:

визначення терміну «регіон, в якому розглядається можливість розміщення ядерної установки або об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами»;

встановлення норми про обов'язковість прийняття рішення про проведення дорадчого опитування стосовно роз-

міщення ядерної установки або об'єкта, призначеного для поводження з радіоактивними відходами у відповідному регіоні;

3.5. врегулювання питання щодо накопичення коштів фінансового резерву для зняття з експлуатації атомних енергоблоків;

3.6. законодавчого врегулювання питань щодо створення сприятливих умов для погашення підприємствам паливно-енергетичного комплексу заборгованості, що утворилася внаслідок несплати споживачами за енергоносії;

3.7. законодавчого врегулювання питань щодо підвищення інвестиційного потенціалу підприємств ядерної галузі за рахунок переоцінки балансової вартості основних фондів АЕС і отримання фінансових ресурсів (амортизаційних відрахувань) для їх відновлення та виконання ст. 33 безпеки атомних енергоблоків АЕС до собівартості виробництва електроенергії;

3.8. законодавчого врегулювання питань фінансово-економічних відносин, які виникають у зв'язку з обов'язками експлуатуючої організації виконувати положення Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» в частині забезпечення покращення умов проживання та праці громадян у місцях розміщення ядерних установок і об'єктів, сховищ, призначених для зберігання відпрацьованого ядерного палива та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами та соціально-економічної компенсації ризику від їх діяльності;

3.9. законодавчого врегулювання питань щодо удосконалення процедури ліцензування перевезень вантажів радіоактивних матеріалів і упаковок; розділення умов, за яких зупиняється та анулюється дія ліцензії; приведення у відповідність до чинного законодавства терміну «обов'язкова сертифікація у сфері використання ядерної енергії»;

3.10. законодавчого врегулювання питань щодо отримання ліцензії на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії, яка виробляється атомними станціями, шляхом віднесення ліцензування зазначеної діяльності до компетенції НКРЕ;

3.11. законодавчого врегулювання питань щодо зменшення податкового навантаження на підприємства паливно-енергетичного комплексу щодо сплати податку на прибуток, який нараховується на обсяг інвестиційної складової тарифу, яка спрямовується на виконання загальнодержавних програм розвитку паливно-енергетичного комплексу, реалізацію інвестиційних проектів з будівництва ядерних об'єктів, що дозволить підвищити інвестиційну привабливість галузі.

Шановний Вікторе Андрійовичу! Сподіваємося на плідну співпрацю та допомогу у вирішенні проблемних питань, викладених у виступі.
Дякую.

СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛОГУ

Загалом, буде правильно, якщо держава першою покаже приклад дбайливого ставлення до здоров'я і життя працівників. Закон про охорону праці (ст.19) зобов'язує передбачати у бюджеті не менш як 0,2 відсотка від фонду заробітної плати на заходи з охорони праці в бюджетних установах.

Однак щороку дія цієї норми зупиняється законами про державний бюджет. Цього року заборони нібито й немає, але й цільове фінансування охорони праці не проводиться. У зв'язку з цим просили б дати відповідні доручення щодо адресного спрямування цих коштів.

Ще один напрям профілактики професійних захворювань і виробничих травм — це санаторно-курортне лікування, реабілітація і оздоровлення.

За нашими підрахунками, в Україні стало у декілька разів менше санаторіїв-профілакторіїв, які утримувалися підприємствами, перепрофільована або потрапила у приватні руки значна частина державних санаторіїв, а приватні заклади з елітними цінами вже давно недоступні для простих людей.

Фонду соціального страхування дедалі складніше забезпечувати медичну реабілітацію, санаторно-курортне лікування хворих працівників за порівняно невисокими цінами. Поки що така можливість надається переважно за рахунок профспілкових оздоровниць. Отож фактично сьогодні залишається одна надія на них. Але ж Ви знаєте, Вікторе Андрійовичу, яка тут ситуація.

Рік тому, саме після зустрічі з профспілками, Ви, Вікторе Андрійовичу, використали своє право вето при прийнятті Закону України «Про мораторій на відчуження майна, яке перебуває у володінні Федерації профспілок України». І зауважили, що дія мораторію має бути обмежена одним роком.

Але у січні 2008 року Кабінет Міністрів України подав на розгляд Верховній Раді України проект закону України про внесення змін до цього Закону. Він передбачає продовження дії мораторію ще на один рік, до 1 січня 2009 року. У пояснювальній записці до цього проекту вказано, що необхідність продовження терміну мораторію пов'язана з протидією з боку ФПУ роботі комісії, утвореній Кабінетом Міністрів для виконання завдань, передбачених Законом.

Ми категорично не можемо погодитися з таким трактуванням. Більше того, це відверта брехня на державному рівні. Федерація профспілок України своєчасно надала робочій комісії вчорпну інформацію щодо об'єктів профспілкової власності.

Але Фонд держмайна України замість того, щоб на виконання Закону провести інвентаризацію наявних документів, які підтверджують право власності на майно з боку ФПУ або інших суб'єктів, фактично піднівав вимогу Закону і розпочав інвентаризацію самого майна. Причому за інструкцією Фонду як уже державного майна.

Усе це змусило профспілкову сторону звернутися до суду, який, до речі, скасував вказаний наказ Фонду як протизаконний.

Та, незважаючи на це, керівництво Фонду продовжує практику силового тиску. Як результат, з'явилось касаційне подання Генерального прокурора України щодо скасування рішень вищих судових інстанцій десятирічної давнини, які підтверджували права власності профспілок на своє майно. Але Верховний Суд України у грудні минулого року відхилив зазначене касаційне подання. Чим ще раз підтвердив право профспілок на їхнє майно.

Здавалося б, що ще потрібно? Однак на сьогодні у Верховній Раді України вже зареєстровано аж чотири законопроекти, які стосуються майнових питань Федерації профспілок. І як нам стало відомо, готуються ще три. Чи це не є свідченням того, що майно профспілок не дає спокою певним державним діячам у лапках і викликає у них непереборний особистий інтерес? Мабуть, для когось важливіше підмінити правосуддя якимось поспішно прийнятим законом.

Тому вважаємо, що питання майнових прав ФПУ має розглядатися не в політичній, а в суто правовій площині. І заголовним відомством з розгляду цієї проблеми має бути не Фонд держмайна, якому треба виконувати план з приватизації, а Міністерство юстиції України.

Я звертаюсь до Вас, шановний Вікторе Андрійовичу, з проханням від усіх профспілок, які входять до ФПУ, взяти це питання під особистий контроль. Не буде профспілкових оздоровниць — не буде реабілітації і санаторно-курортного лікування в Україні, яке так необхідне людям.

До речі, хочу сказати, що на останній нараді у Івана Васильовича Васюника ми домовилися, що найближчим часом буде створена робоча група для підготовки пропозицій щодо врегулювання питання власності Федерації профспілок.

У своєму виступі я зупинився лише на окремих питаннях, які потребують невідкладного вирішення. Однак це не означає, що ми не бачимо потреби розв'язання низки стратегічних питань, які стосуються розвитку економіки, конкурентоспроможності національного виробника і кожного українського працівника, підвищення престижності праці і реалізації в нашій країні європейських стандартів гідної праці тощо.

Безумовно, після оприлюднення Вашого, пане Президенте, послання до Верховної Ради України, затвердження Програми діяльності Кабінету Міністрів профспілки ще раз розглянуть свою роль і місце в реалізації стратегічних завдань розвитку країни і розбудови громадянського суспільства.

На завершення дозвольте ще раз подякувати Вам, Вікторе Андрійовичу, за надану можливість зустрітися з профспілками. Сподіваюся, наша зустріч буде конструктивною і плідною. Дякую за увагу.

УПРАВЛІННЯ РЕСУРСОМ АЕС: ПРАКТИКА, ПРОБЛЕМИ І ЗАВДАННЯ

ЯДЕРНА ЕНЕРГЕТИКА, ВСЕ Ж ТАКИ, НАЗАВЖДИ...

(Закінчення. Початок у №5) **Неминучість довічного супроводу.**

Управління ресурсом атомної станції є нині ключовою проблемою фахового супроводу ядерної енергетики. Зрозуміле бажання подовжити цей ресурс, як потужне джерело всім необхідної енергії, як запоруку прибуткового існування галузі. Але експлуатаційний ресурс не може бути безмежним, і хоч би як ми відтягували цей момент, рано чи пізно скінчиться. Вище вже констатувалося, що визначальним у довгостроковому супроводі ядерно-небезпечного об'єкта є період нагіврозпаду радіоактивних ядер. Саме за його визначеної тривалості в десятки, сотні, тисячі років і постає проблема накопичення, збереження та витрат коштів, матеріально-технічних засобів, науково-технічного потенціалу на „неприбутковий” довготривалий діяльність із зняття з експлуатації ядерно-небезпечного об'єкта. Тільки до недавня незаперечний факт, що процес зняття з експлуатації за тривалістю на порядок довший, ніж період „прибуткової” експлуатації, справа не одного покоління виконавців, навряд чи вийшов з розряду підсвідомих. Тому ми повинні сьогодні регламентувати і забезпечити інвентаризацію і паспортизацію фактично кожного радіоактивного ядра, яке за незаперечним, але зараз навіть непередбачуваним високотехнологічним поступом у майбутньому, з необхідністю повинно бути виокремлено, трансмутовано чи видалено.

Не можна не констатувати кілька вихідних тез:

1. Проблема зняття з експлуатації ядерних енергетичних установок була досі вторинна, хоча й нерозривна з самим існуванням ядерної енергетики. Якщо ми розуміємо, що зняття з експлуатації зупиненого реактора коштуватиме ні більше, ні менше, а стільки само, як його побудова, п'ятдесят років тому все одно була влєвненість, що на один чи десять відпрацьованих реакторів будуть ставати до ладу два чи п'ятнадцять нових. Аж до 1986 році не було сумніву, що ядерна енергетика — це майбутня енергетична міць земної цивілізації, з поступовою розбудовою та вдосконаленням. Україна опинилася „попереду” всієї планети з Чорнобилем і півтора десятик ядерних блоків, які покривають половину енергії, що виробляється в країні.

2. Зараз не може йти мова про поступ чи розвиток ядерної енергетики, бо тільки ставиться питання про будівництво де-небудь нових ядерних енергетичних блоків. Гіпотетична розбудова одного, двох, навіть десяти ядерних енергоблоків не свідчила б, все одно, про „розбудовчий поступ” ядерної енергетики на тлі кількох сотень діючих.

3. Переважна більшість діючих у світі промислових реакторів протягом наступних десяти років відпрацює свій регламентний термін... перший. Перший, бо нині інтенсивно обговорюється, вже без обмежень, можливість подовження вдвічі терміну дії працюючих блоків. Зрозуміло, що це істотно „покарає” показники ефективності використання ядерної енергетичної інфраструктури і замортує в часі зрозумілий негативний удар щодо втрат ядерних енергетичних потужностей. Але більше це схоже на бажання відтягнути марудну, неприбуткову, а, навпаки, дуже витратну, довготривалу роботу із зняття з експлуатації ядерних енергетичних установок, які все одно доведеться зупинити.

4. Отже, через якийсь, довгий чи не дуже з різних точок зору, термін процес, технології та регламент зняття з експлуатації ядерно-небезпечних об'єктів стануть і будуть визначальними в ядерно-енергетичній галузі. Припустимо, що зараз жоден марудні, неприбуткові і не думає, по-перше, що доведеться починати „ламати” те, що розбудовував усе своє життя, і, по-друге, кінець цьому процесу (зняття з експлуатації) не доведеться побачити ні одному поколінню виконавців.

5. Основою такого „довічного” супроводу процесу зняття з експлуатації ядерно-небезпечної установи і створенню радіаційно-небезпечного комплексу довгострокового (на десятки і сотні років) заохоронення відпрацьованого ядерного палива та радіоактивних відходів повинна бути інформаційна система, яка забезпечує: інвентаризацію і систематику, складання реєстру — локального, регіонального, державного, міжнародного, глобального — виявленого, зареєстрованого і контрольованого радіоактивного матеріалу технологічного походження;

систему довгострокового метрологічного супроводу вимірів і контролю за радіоактивністю матеріалів з фізико-механічними і фізико-хімічними властивостями, які швидко або повільно змінюються;

тверде регламентування й автоматизований контроль за неухильним дотриманням прийнятого регламенту.

Зрозуміло, що треба констатувати й великий обсяг напрацювань концепцій, сценаріїв, регулюючих документів і правил щодо підготовки й організації процесів зняття з експлуатації ядерних енергетичних установок. Цим проблемам присвячується велика кількість конференцій та нарад, створено відповідні підрозділи в національних та міжнародних установах супроводу

ядерно-енергетичної галузі. Але аналіз відповідної інформації і даних свідчить „дуже багато про дуже мало”. Маються передусім часові проміжки і відстань до фокусуєної точки перспективи. Вони, на жаль, дуже малі. В найбільш розроблених масивах документів Комісії з ядерного регулювання США (NRC) обговорення не заходить далі прийдешніх 60 років. Але це саме той термін, на який зараз у всіх є бажання подовжити ресурс АЕС! Важко повірити, що в ці роки питання збиткового зняття з експлуатації превалюватимуть над проблемами ризикованої (з різних точок зору на позарегламентний ресурс), але прибуткової експлуатації. Проте:

Через 100 років будуть стояти усі діючі нині ядерні реактори (450 у всьому світі) при всіх маніпуляціях в „управлінні ресурсом”. Це явище матиме глобальний характер із розгалуженими взаємозв'язками (технологічними, економічними, соціальними, правовими тощо) між усіма країнами, не тільки членами ядерно-енергетичного клубу.

Цей термін відповідає трьом біологічним поколінням. Сьогодні ядерну галузь „веде” друге покоління виконавців під „наглядом” цих живих „батьків-засновників” і за інерцією залишків суперінфраструктур на зразок „Середмашу”. Природне старіння кадрового висококваліфікованого персоналу не супроводжується еквівалентною заміною.

Радіаційна небезпека для біологічного життя спрацьованої ядерно-енергетичної інфраструктури зберігається кількості літ. Документована історія цивілізації не знає прикладів розв'язання або довготривалого технологічного супроводу такого масштабу глобальних проблем.

Що робити? Відповідь доведеться й треба знайти...

Великої окремої розмови потребує проблема будівництва великих технологізованих сховищ високоактивного відпрацьованого палива та набагато більших за обся-

гом сховищ „легких” радіоактивних відходів. Саме вони можуть і повинні стати зародками матеріалізації продуманих наших поколінням концепцій і стратегій зняття з експлуатації ядерних технологічних об'єктів, закладеної регламентної спадкоємності для майбутніх кількох поколінь виконавців.

Post scriptum. На тлі історичних політичних змін майже вибухово стало питання щодо розбудови в Україні нових енергетичних реакторних блоків. До перелічених проблем довготривалого супроводу існуючої ядерно-енергетичної інфраструктури додаються найгостріші питання якнайшвидшого визначення та вибору концепції нового реактора, використовуваного палива та розбудови елементів власного ядерного паливного циклу, поводження, збереження та захоплення радіоактивних відходів. Так, необхідно подовжити термін роботи ядерних енергетичних блоків України (свідомо не виокремлювався суто український характер проблем „довічного” супроводу, бо сьогодні це глобальна проблема), але не можна не задумуватися „проїсти” зароблені „ядерні” гроші. На них, передусім треба вирощувати, годувати, вчити нові висококваліфіковані і високологічні кадри супроводу ядерної галузі. Ці гроші потрібні на інноваційні витрати щодо високотехнологічного пошуку (трансмутація відпрацьованого ядерного палива, виробництво та використання різноманітних ізотопів, розвиток інформаційних технологій тощо). Головна небезпека у підсвідомому примітивному алгоритмі бездіяльності — „після нас хоч потоп”. Але є такий вислів (Лев Толстой цитував його французькою, як належить звичайним, але природно мудрим селянам): „Роби те, що потрібно, і хай буде те, що буде”.

Ігор ДРЯПАЧЕНКО,
старший науковий співробітник Інституту ядерних досліджень НАН України

Інформація по темі

Первые проблемы новой гражданской атомной программы Великобритании

Великобритания столкнулась с первыми проблемами, касающимися ее недавно принятой гражданской атомной программы, в соответствии с которой взамен существующих будут построены АЭС нового поколения, сообщает Associated Press. И главная из них — это финансовая. Вывод из строя 19 существующих АЭС в течение XXI века, по оценкам, обойдется стране в 73 млрд. фунтов. Эта цифра составляет всего 18% от изначально запланированных затрат.

Противники программы считают вывод из эксплуатации нормально функционирующих АЭС слишком затратным делом и предлагают вместо того, чтобы строить новые поколения станций «с нуля», внедрять в уже существующие новые технологии.

На британские АЭС приходится около 18% всей вырабатываемой в Великобритании энергии. В соответствии с новой программой, первая АЭС должна быть выведена из строя к 2015 году.

ЯДЕРНА НАУКА

Звітували вчені

Уже традиційними в Інституті ядерних досліджень НАН України стали щорічні конференції з метою підбиття підсумків наукової діяльності інституту. Ось і цього року така конференція відбулася наприкінці січня.

На конференції були представлені основні напрями роботи інституту: ядерна фізика, атомна енергетика, радіаційна фізика та радіаційне матеріалознавство, фізика плазми, радіоекологія та радіобіологія. Як і в попередні роки, участь взяли фахівці з наукових закладів не лише Києва, а й з інших міст України: Ужгорода, Харкова, Львова, Славутича, Житомира.

Відкрили конференцію пленарні доповіді провідних учених інституту. Своє бачення найактуальніших проблем ядерної фізики середніх енергій виклав член-кореспондент НАН України В.М. Коломієць, значний інтерес аудиторії викликали доповіді д.ф.-м.н. О.Я. Дзюблика про струси електронів при розпаді ядер, к.ф.-м.н. В.О. Яворського про

експериментальні та теоретичні дослідження іонів високих енергій на крупномасштабних установках термоядерного синтезу, к.ф.-м.н. В.В. Кобицева про дослідження сонячних нейтрино, що проводиться за участю учених ІЯД НАН України глибоко під землею в Національній лабораторії Гран Сассо (Італія). Загалом було зроблено понад 140 усних доповідей за основними напрямками роботи інституту.

Враховуючи гостру проблему «старіння» української науки, особлива увага приділялася залученню до участі в конференції молодих учених. Тому особливо приємно було бачити і слухати виступи студентів і аспірантів, молодих інженерів та наукових співробітників (ними було зроблено понад тридцять доповідей), для яких ця конференція стала чудовою можливістю спробувати свої сили, поспілкуватися, ближче познайомитися як з дослідженнями досвідчених учених, так і своїх молодих колег. Крім того, деяку частину наукових робіт було представлено на стендових секціях.

Повну інформацію про конференцію можна знайти на веб-сайті Інституту ядерних досліджень НАН України <http://www.kinr.kiev.ua/Annual/KINR2008>.

ЗАПРОШЕННЯ НА ВІДПОЧИНОК

здоров'я дитячого заряд

Країна Дитинства. Її не знайдеш на жодній карті. Але вона є! Вона там, де кожний може гратися, сміятися, думати, трудитися, творити. Її господарі обов'язково мають світлий, чесний, щирий стан душі.

Для дітей працівників Східного гірничо-збагачувального комбінату країна Дитинства — дитячий оздоровчий табір імені Олександра Матросова, який розташований на 12 га мальовничого лісу Кіровоградської області.

У 2008 році табір відзначає свій 50-річний ювілей. За цей період він кілька разів видозмінювався.

Сьогодні у таборі просторі спальні корпуси, окремо для малят та підлітків. Є критий літній кінотеатр, майданчик для дитячих вогнищ, атракціони, будиночки гурткової роботи. Особливо популярний фізкультурно-оздоровчий комплекс: спортивна база з гімнастичним, волейбольним, баскетбольним та іншими ігровими майданчиками, футбольне поле, два басейни, тенісні столи.

На базі медико-фізіотерапевтичного комплексу створено систему медичних та нетрадиційних форм лікувально-профілактичних і оздоровчих робіт, які спрямовані на зниження захворюваності дітей.

У таборі організоване шестиразове калорійне харчування зі щоденним вживанням соків, фруктів та овочів.

Упродовж багатьох років тут трудяться стабільний колектив педагогічних і медичних працівників, спеціалістів дитячого харчування. І найголовніше. Наш табір — це екологічне дитяче середовище, середовище щасливого дитинства. Наш табір — це дитяче творче об'єднання «Лісоград», де діють власні закони та традиції.

У свій піввіковий ювілейний сезон ми запрошуємо всіх бажаючих дітей відпочити в нашому таборі. На них очікують спортивні та туристичні змагання, концерти, дискотеки, екскурсії, цікаві вечори та незабутні зустрічі з друзями.

Приїжджайте до нашого табору, відпочивайте, набирайтеся сил і здоров'я.

Адреса для довідок: м. Жовті Води Дніпропетровської обл., вул. Першотравнева, 3. Тел. 8-(05652)-9-52-27, 9-33-58, 9-35-49.

Колектив дитячого оздоровчого табору ім. О.Матросова

ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я

Улучшают работоспособность и умственную деятельность

Цинк — улучшает память, способствует концентрации внимания (морская рыба, хлеб и индюшатины).

Бор — улучшает активность головного мозга (яблоки, брокколи, виноград, груши).

Кальций — отвечает за функционирование нервной системы (молочные продукты, апельсины, курага).

Железо — способствует концентрации внимания (ливер, мясо, сухофрукты, фасоль, зеленые овощи).

Витамины В₁, В₂, В₃ — отвечают за память, помогают бороться с утомляемостью (пшеничные отруби, орехи, каша, обезжиренное молоко, мясо).

Витамин F — помогает бороться с депрессией (зелень, капустные листья, шпинат).

Йод — отвечает за работу эндокринной и кровяной систем (морская капуста, мидии, креветки, йодированная соль).

Антиоксиданты — нейтрализуют действие свободных радикалов — причины онкозаболеваний (черника, клюква, свекла, жирная рыба и шпинат).

«ЕНЕРГЕТИЧНІ» ДУМКИ ЧИТАЧА

ДЕЩО ПРО СПРАВЕДЛИВІ ТАРИФИ,
а також про лікоть, метр, ватт, калорію...

Майже з перших хвилин свого існування будь-яка людина, сама того не бажаючи, впритул стикається з вимірюваннями. Зазвичай, друге запитання близьких родичів немовляти після традиційного «хто?» — хлопчик чи дівчинка — постає само по собі: «скільки?», після чого чуєш відповідь на кшталт: «п'ятдесят два, три п'ятсот». Після цього ці два числа, які позначають зріст і вагу, протягом кількох років ретельно карбуються на стінці, налічнику або записуються на папері.

А скільки дивовижних відкриттів і винаходів було зроблено тільки завдяки вимірюванням! Однією з перших мір довжини первісного мисливця був крок (до речі, ця величина широко застосовувалася ще на початку двадцятого століття — на більшості гвинтівків і кулеметів приціли було програду йовано саме в крок!). З часом, помітивши, що навіть у однієї й тієї ж людини крок може змінюватися, за міри довжини прийняли «більш стабільні» довжини ліктя, ступні, пальця. Під час будівництва славних пірамід єгиптяни застосовували як основну міру довжини лікоть — довжину руки від ліктя до кінчиків витягнутих пальців, який приблизно дорівнював 46,3 см. Пізніше, у 1324 році, англійським законом було встановлено, що дюйм — це довжина, яку складають три круглих і сухих ячмінних зернини, вилучених із середньої частини колосу та укладених по довжині.

Згідно з указом англійського короля Генріха I 1100 року ярд (91,44 см) вважався відстанню від кінчика носа до кінця відігнутого великого пальця витягнутої руки. Карл Великий же затвердив одиницю довжини фут (30,49 см), який дорівнював довжині власної ступні монарха. У давній Росії «еталонами» дов-

жини теж були розміри деяких частин людського тіла: звичайний уже лікоть, звичайний сажень (відстань між кінцями великих пальців рук, розведених у боки на висоті плечей), п'ядь (відстань між кінчиками розведених великого й вказівного пальців руки), вершок (довжина двох фаланг вказівного пальця), коса сажень (дорівнювала довжині мотузки, кінці якої досягали землі, а середина була перекинута через зігнуту під прямим кутом руку, притиснуту до грудей).

Петро I «прив'язав» традиційні для Русі міри до англійського фута, взявши такі співвідношення: сажень=3 аршини=48 вершків=7 футам(=2,1336 м). Ця схема існувала в Росії аж до кінця XIX століття, поки у 1892 році Діпо зразкових мір і ваг не очолив Д. І. Менделєєв (з 1892 року він став керуючим Головною Палатою мір і ваг), який був переконаним прихильником метричної системи. Металевий еталон метра служив вірою і правдою аж до жовтня 1960 року, коли було прийнято нове визначення метра. Сьогодні, починаючи з 1983 року, метр дорівнює довжині шляху, який проходить у вакуумі світло за 1/299 792 458 частку секунди.

Зазнав зміни і еталон секунди. Якщо з давніх давен до 1956 року секунду визначили як

1/86400 частку середньої сонячної доби, то з 1967 року секунда — це час, що дорівнює 9 192 631 770 періодам випромінювання, яке відповідає переходу між двома надтонкими рівнями основного стану атома цезію-133. Ампер дорівнює силі незмінного струму Ватт дорівнює потужності Температура Цельсія в один градус по розміру дорівнює одному градусу Кельвіна Калорія за секунду дорівнює 0,239 Вт.... Яка точність! А опинившись з Енергоринком за окремими договорами купівлі та продажу теплової та електричної енергії, що було зумовлено введенням єдиних роздрібних тарифів, де у роздрібному тарифі питома вага оптової ринкової ціни дорівнює 76,8%, що кратно нижче тарифів інших країн Європи. Тарифи на побутові послуги, які покривають собівартість теплової енергії тільки на 62%, створюють проблеми і унеможливають виконання програм випереджаючого перспективного розвитку з модернізації та нарощення енергетичних потужностей, переведення енергетики на якісну нову модель розвитку, створення елементів ядерного паливного циклу, реалізацію заходів з диверсифікації джерел постачання тощо.

Протягом останніх 10 років будівництво підстанцій у м. Києві не відповідало темпам розвитку міста, і нині резерви потужності наявних підстанцій практично вичерпані. Тому столиця потерпає від дефіциту електричної та теплової енергії. 60% території міста потрапляє до зони дефіциту електричної потужності. За прогноза-

ми експертів, якщо терміново не вжити заходів для доведення тарифів до собівартості енергоносіїв, до 2010 року ці зони перевищать 90% території м. Києва. Не кращі ці показники і в інших містах України. Доречним буде згадати застереження. За прогнозами НКРЕ, у разі введення єдиних роздрібних тарифів у рамках кожного класу напруги відбудеться здешевлення електроенергії для споживачів ряду об'єктів. Водночас електроенергія подорожчає для багатьох інших споживачів, зокрема, на території діяльності ВАТ «Київенерго». Підвищення ціни на природний газ у 2006 році для комунально-побутових потреб у 2,8 разу чинні тарифи відшкодували лише 62% фактичних витрат ВАТ «Київенерго»...

Сподіваємося на те, що все-таки настануть часи, коли і кубічний метр газу, і кубічний метр нагрітої води, і ватт, і калорія коштують тимуть для виробників за собівартістю енергоносіїв. Відповідав же метр і кілограм та його ціна у продавців для споживача метру й кілограму і ціні цівів Великої Французької революції. Але ж не як у давньому Вавилоні, де еталонном мір і ваг застосовувався порожнистий куб, а кубі були різні, в якому довжина ребра була мірою довжини, об'єм води в кубі — мірою об'єму, вага води — мірою ваги, а час, за який вода витікала з куба, — мірою часу, а оплата виконаної роботи була умовною.

Володимир
ЦИГАНЕНКО,
м. Київ

ПОВІДОМЛЯЄ ДП НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

«Енергоатом» виборів можливість не платити за злочинними схемами 60 млн. грн.

Наприкінці січня Господарським судом м. Києва ухвалено рішення про скасування стягнення з ДП НАЕК «Енергоатом» 60 млн. грн. на користь ТОВ «ВВД».

Нагадаємо, що в 1999 році ТОВ «ВВД» під виглядом нового, високотехнологічного та ліквідного обладнання поставило на Южно-Українську атомну електростанцію, котра є відокремленим підрозділом Компанії, чотири ротори низького тиску, що свого часу призначалися для експлуатації на Кримській АЕС. У 1990-му після ухвалення рішення про недоцільність добудови цієї станції ротори у зв'язку з неможливістю їх використання на інших українських АЕС було демонтовано та реалізовано приватним фірмам за ціною металобрухту. У подальшому їх декілька разів перепродавали і, врешті-решт, після проведення незначного ремонту, ТОВ «ВВД» запропонувало горезвісні ротори НАЕК «Енергоатом» для централізованого запасу Компанії.

ЮАЕС пропозицію прийняла, уклали низку договорів і через злочинну недбалість окремих посадових осіб станції отримали це «нове, високотех-

нологічне та ліквідне обладнання». Завершальною стадією шахрайської схеми стало звернення ТОВ «ВВД» у Господарський суд м. Києва з позовом до НАЕК «Енергоатом» про стягнення грошових коштів. Рішенням Господарського суду м. Києва від 01.02.02 №2/704 з НАЕК було стягнуто на користь ТОВ «ВВД» понад 60 млн. грн. Це рішення залишило в силі вищі судові інстанції, зокрема, Вищий господарський суд України.

У 2002 році правоохоронними органами України було порушено кримінальну справу, до відповідальності за вчинення посадового злочину (зловживання) притягнуто одного з вищих керівників НАЕК «Енергоатом». Здавалося б, винних в укладанні невігідних для Компанії договорів знайдено, і шахрайську схему можна вважати закритою.

НАЕК «Енергоатом» стали відомі факти, які ставили під сумнів законність вказаного рішення суду та обґрунтованість позовних вимог ТОВ «ВВД». У зв'язку з цим торік у червні Компанія звернулася у Господарський суд м. Києва із заявою про перегляд рішення цього ж суду за нововиявленими обставинами.

Розгляд заяви «Енергоатома» супроводжувався значним опором з боку ТОВ «ВВД» та доволі частим використанням його представниками незаконних механізмів лобіювання своїх інтересів у суді.

Через зловживання своїми правами представниками ТОВ «ВВД» розгляд справи тривав більше півроку, тоді як Господарським процесуальним кодексом України для цього відведено двомісячний термін.

Позицію НАЕК «Енергоатом» щодо безпідставності та необґрунтованості позовних вимог ТОВ «ВВД» було повністю доведено та обґрунтовано в суді. На забезпечення позитивного результату юристи Компанії працювали разом з фахівцями юридичної фірми «Магістр та Партнери».

За результатами розгляду справи №2/704 Господарський суд м. Києва 22 січня ц.р. задовольнив заяву НАЕК «Енергоатом», скасувавши попереднє рішення суду. Відповідно до нового судового рішення Компанія має сплатити на користь ТОВ «ВВД» 66,5 тис. грн., а у стягненні 59,5 млн. грн. ТОВ відмовлено.

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: 01012, Київ, Майдан Незалежності, 2. Газета «Атомник України»

Головний редактор Микола ПЕТРИЧЕНКО

Телефон/факс: 278-88-35

E-mail: atomnik@union.kiev.ua atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня

Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію

КВ № 4480 від 21.08.2000 року Газета віддрукована у ВАТ «Видавництво «Київська правда»: 04136, Київ-136, вул. Маршала Гречка, 13.

Замовлення 328 Тираж 5100

Ціна договірної